

ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΑΒΑΤΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Τοῦ Καθηγητοῦ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΒΑΡΝΟΥ

Πολύ λυποῦμαι διὰ τούς δρόμους πού ἀνοίγουν, τά αὐτοκίνητα πού κουβαλοῦν ἐκεῖ, καί τίς ἐπιχειρήσεις πού ἐδόθη ἄδεια νά ἐγκατασταθοῦν. Ἄν δέν σταματήσουν αὐτά ἀμέσως, τό Ἅγιον Ὅρος θά παύσῃ πλέον νά ὑφίσταται ὡς Ἅγιον Ὅρος, θά ὑπάρχῃ πλέον μόνον ὡς παρελθόν. Πρέπει νά καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια ἀπό τούς φίλους τοῦ Ἁγίου Ὁρους (δέν ἰδρῦθη Σύλλογος;) πρὶν εἶναι πλέον πολύ ἀργά.

Διὰ τά συμβαίοντα εἰς Ἅγιον Ὅρος, δέν ἔχω τόν ἀπαιτούμενον χρόνον νά γράψω κάτι ἀνάλογον μέ τό μέγεθος τοῦ προβλήματος, πού ἔχει δημιουργηθεῖ ἐκεῖ.

Ἄν ἔγραφα κάτι εἰς ἕκτασιν, θά ὑπεστήριζα τήν ἰδέα ἐνός νέου ἀβάτου, τοῦ ἀβάτου διὰ τά αὐτοκίνητα, μικρά καί μεγάλα. Εἶναι νομίζω ἡ μόνη ἀσφαλῆς λύσις τοῦ προβλήματος, πού ἐδημιουργήθη. Ὅπως οἱ Ἅγιοι Πατέρες τοῦ Ἄθω ἐθέσπισαν λίαν φρονίμως τό ἄβατον διὰ τās γυναῖκας, παρόμοια πρέπει σήμερον οἱ ὄσσοι Πατέρες τοῦ Ἁγίου Ὁρους νά θεσπίσουν τό ἄβατον διὰ τά αὐτοκίνητα. Χωρίς τήν ἀρχήν αὐτή, ὁ ἀριθμός τῶν δρόμων καί τῶν αὐτοκινήτων

ἐκεῖ ὀπωσδήποτε θά αὐξάνῃ ἀπό ἔτος εἰς ἔτος, διότι δέν θά ὑπάρχῃ ἀρχή βάσει τῆς ὁποίας θά κρίνεται, ἂν θά πρέπει νά ἐπιτρέψουν τήν εἴσοδον ἢ ὄχι ἐνός ἀκόμη αὐτοκινήτου ἢ τήν κατασκευήν ἐνός ἀκόμη δρόμου. Μέ τό νέον ἄβατον, θά παύσουν ὄλαι αὐταί αἱ συζητήσεις καί φιλονικίαι καί διχόνια περὶ δρόμων καί αὐτοκινήτων, καί θά διατηρήσῃ τό Ὅρος τήν μορφήν του ὡς ὄντως ἁγίου, ὡς ὄντως ἐρήμου, ὡς ὄντως τόπου ἡσυχίας μακράν τῆς τύρβης καί τῶν θορύβων τοῦ ἁμαρτωλοῦ κόσμου. Ἄντι νά κατασκευάζουν δρόμους διὰ αὐτοκίνητα, ἄς καθαρίσουν καί τακτοποιήσουν τά μονοπάτια, καθὼς λίαν σοφῶς ὑποδεικνύει ὁ κ. Sherrard. Διότι οἱ δρόμοι διὰ αὐτοκίνητα θά εἶναι ἡ «εὐρύχωρος ὁδός ἢ ἀπάγουσα εἰς τήν ἀπώλειαν καί πολλοί (τουρίσται καί ψευδομοναχοί) εἰσὶν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς» (Ματθ. ζ' 13), ἐνῶ τά ἁγιασμένα μονοπάτια εἶναι ἡ στενή πύλη καί ὁδός, «ἡ τεθλιμμένη (ὄχι ἡ ξεκούραστη τῶν αὐτοκινήτων) ὁδός, ἡ ἀπάγουσα εἰς τήν ζωὴν καί ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν» (Αὐτόθι)

Τό αὐτοκίνητον εἶναι ὁ δούρειος ἵππος διὰ τοῦ ὁποίου αἱ σκοτειναί

δυνάμεις ασφαλῶς θά κατακτήσουν τό κάστρο αὐτό τῆς ὀρθοδοξίας, ἂν δέν λάβουν τά μέτρα των ἀμέσως οἱ ἅγιοι Πατέρες τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Νά θεσπίσουν λοιπόν τό νέον ἄβατον χωρίς νά χρονοτριβοῦν, καί νά φορτώσουν ὄλα τά αὐτοκίνητα, πού εἶναι ἐκεῖ εἰς ἓνα πλοῖον, καί νά τά μεταφέρουν εἰς τόν «κόσμον», ὅπου ἀνήκουν - τόσον τῶν μοναστηρίων, ὅσον καί τῆς πολιτείας - χωρίς καμμίαν ἐξαιρέσιν, διότι τό ἄβατον ἐξαιρέσεις δέν ἐπιτρέπει. Ὅσον διά τούς ἀμαξοδρόμους, πού ἔχουν ἤδη φτιάξει, ἄς τούς ἀφήσουν εἰς τά στοιχεῖα τῆς φύσεως (βροχές κλπ) καί τόν χρόνον, καί θά τούς ἀφανίσουν. Διατυπώνω τάς ἰδέας μου ἐν συντομίᾳ. Δέν ἔχω ὥρα νά τάς ἀναπτύξω. Εἶναι ριζοσπαστικές. Ἄλλά εἶναι ἡ μόνη λύση πού βλέπω - ἀπλή, ἀποτελεσματική, ἐντελῶς μέσα εἰς τό πνεῦμα τοῦ ὀρθοδόξου Μοναχισμοῦ, καί μάλιστα τοῦ Ἁγιορειτικοῦ, πού προαιώνων ἐθέσπισε καί ἐτήρησε τό πρῶτον ἄβατον.

Ὅθεν διά τό θέμα τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ, πρέπει καί αὐτό νά ἀντιμε-

Ἀπό τήν ἐκθεση πού ὀργάνωσε ἡ «Βιβλιοφιλία» (Μαυρομιχάλη) Κ. Σπανοῦ γιά τό Ἅγιον Ὄρος Διακρίνεται τό Ψαλτήρι τοῦ Δούκα, τό παλαιότερο βιβλίον πού τυπώθηκε στόν Ἑλλαδικό χώρο στόν Ἄθω, καί ἀνατυπώθηκε ἀπό τό Σπανό.

τωπισθῆ μέ τό αὐστηρό πνεῦμα τοῦ Ἁγιορειτικοῦ Μοναχισμοῦ. Ἄλλος δούρειος ἵππος αὐτός! Πρᾶγμα ἀνάρμοστον διά τόν Ἄθω. Ἄλλη εὐρύχωρος ὁδός αὐτή, πού ὀδηγεῖ εἰς τήν ἀπώλειαν τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Θά συντελέσῃ εἰς τήν αὐξησιν τοῦ τουρισμοῦ, εἰς τήν χαλάρωσιν τοῦ αὐστηροῦ τρόπου τοῦ βίου, πού ἔχει καλλιεργηθῆ εἰς τό Ἅγιον Ὄρος κλπ. κλπ.

Δέν ἀνεφέρθη εἰς τήν σύμβασιν μέ τήν «Ἀθηναϊκὴν Χαρτοποιίαν... Ἄλλά νομίζω ὅτι εἶναι περιττόν, διότι χωρίς αὐτοκίνητα δέν νόεῖται τοιαύτη ἐπιχειρήσιν, καί ἂν ἀπαγορευθῆ ἡ εἴσοδος καί ὑπαρξίς αὐτοκινήτων εἰς τό Ὄρος, τότε παύει νά ὑπάρχει θέμα ἐγκαταστάσεως τοιαύτης ἐπιχειρήσεως.